

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/231/2017
Identifikačné číslo spisu:	4312203487
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4312203487.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. Q., nar. XX. X. XXXX, bývajúcej v D., L., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou HAVLÁT & PARTNERS, so sídlom v Bratislave, Rudnayovo nám. č. 1, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ján Havlát, proti žalovaným: 1/ SEPAR, s. r. o., so sídlom v Leviciach, SNP č. 56, IČO: 36 741 701 a 2/ L. M., nar. XX. XX. XXXX, bývajúci v D., S., obaja žalovaní zastúpení advokátskou kanceláriou ADVISORY LAW OFFICE - Dr. Gajdoš, s. r. o., so sídlom v Leviciach, SNP 2130/56, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Štefan Gajdoš, o zaplatenie 24 835,10 € s prísl., vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/517/2012, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/1035/2015 z 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením č. k. 14C/517/2012-235 z 12. mája 2015 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 4 626,96 € na účet ich právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 163,93 € na účet ich právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení zmeňujúceho uznesenia uviedol, ktoré trovy právneho zastúpenia z celkovo (právnym zástupcom žalovaných) vyčíslených trov právneho zastúpenia nepovažuje za účelne vynaložené a z akého dôvodu a v nadväznosti na uvedené potom zmenil výšku žalobkyni uloženej povinnosti zaplatiť žalovaným náhradu trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet ich právneho zástupcu.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní (ďalej v texte aj „dovolatelia“) dovolanie, ktoré odôvodnili poukazom na ust. § 420 písm. f/ zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C. s. p.“) argumentujúc tým, že odvolací súd sa dopustil vady konania, ktorá spočíva v zmätočnosti jeho rozhodnutia. V súvislosti s uvedenou argumentáciou vyjadrili žalovaní v dovolaní nesúhlas so záverom odvolacieho súdu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vynaložených za nasledovné úkony právnej pomoci: vypracovanie právneho rozboru veci zo dňa 10. 6. 2013, ďalšia porada s klientom konaná dňa 14. 6. 2013 a vypracovanie dohody o urovnaní zaslanej protistrane dňa 20. 8. 2013. Navrhli, aby odvolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že v zmysle ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné len voči takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré je rozhodnutím vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Zdôraznila, že vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a to ani v tom prípade, ak je obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku, ktorým súd rozhodol o žalobnom návrhu. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože nepatrí medzi tie procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec vecne prejedнала. Vzhľadom na uvedené uviedla, že žiada, aby odvolací súd dovolanie odmietol a zaviazal žalovaných zaplatiť jej náhradu trov dovolacieho konania.

4. Najvyšší súd (ďalej aj „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 C. s. p.), na to oprávnenými subjektami (§ 427 C. s. p.), zastúpenými podľa ust. § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

5. V preskúmvanej veci napadli dovolutelia dovolaním podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o trovách konania. Podmienky prípustnosti dovolania z dôvodu tzv. zmätočnosťných vád konania sú upravené v ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. tak, že dovolanie je prípustné iba proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré je rozhodnutím vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí.

6. Rozhodnutie vo veci samej je rozhodnutie o merite veci. Meritom veci sa rozumie žalobným návrhom uplatnený nárok, o ktorom má súd v zmysle petitu žalobného návrhu rozhodnúť, pričom rozhoduje spravidla vo forme rozsudku. Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, sa na účely ustanovenia § 420 C. s. p. rozumie také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec vecne prejedнала (napr. rozhodnutie o odmietnutí podania alebo o zastavení konania). Ide teda o také rozhodnutie, ktorým sa skončilo konanie o nároku uplatnenom žalobou bez rozhodnutia o tomto nároku. Rozhodnutie o trovách konania nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Ide o iné procesné rozhodnutie, ktorým súd rozhodol o trovách konania ako o procesnom nároku, o ktorom je povinný rozhodnúť v rozhodnutí vo veci samej alebo v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Je teda súčasťou jedného z týchto rozhodnutí, resp. je samostatným rozhodnutím o súvisiacom procesnom nároku, samo však nemá povahu ani jedného z nich.

7. Z uvedeného je zrejmé, že prípustnosť dovolania podaného žalovanými v zmysle ust. § 420 C. s. p. neprichádza v danom prípade do úvahy, pretože dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o trovách konania nie je takým rozhodnutím, ktoré by bolo možné napadnúť dovolaním podľa uvedeného ustanovenia. Preto odvolací súd dovolanie žalovaných podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie samostatným uznesením.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.